

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI SZÉPIRODALMI és KOZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Égész évre . . . . . 8 korona.
Fél évre . . . . . 4 korona.
Negyed évre . . . . . 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Fötér sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Beteg társadalom.

Léva, 1900. szeptember 19-én.

Alsunk, mélyen alsunk! Vagy nem? Talán készakarva lezárjuk szemeinket, hogy ne lássuk? — Annál rosszabb!

Hazánk történelme, ki olvassa ma tele irt lapjaidat? Ki tanul most szeretni a hazát, ki merít most lelkesedést azokból a fényes sorokból, melyeket dicső nagyjaink keze irt össze lángoló betűkkel, hogy a törpe unokák századok multán is meglássák azokat?! De mi nem látunk. Szemeinkre az éj sötéte borult s mint világtalan vakok haladunk el történelmünk ama fényes oszlopai mellett, amelyeket eléggé esodálnunk nem lehet!

Pedig itt meg kell állanunk! Le kell itt rónunk a kegyelet adóját, amelylyel mindannyian tartozunk!

Miért nem teszszük? Miért nem emlékezzünk meg hazánk egyik legnagyobb fiáról, aki egykor leborult e nemzet nagysága előtt?!

Le a kalappal! Kossuth Lajosról emlékezem! Avagy már nem ismeritek őt? Fél század elég erős volt kitépni lelketekből hirt és nevét? Pedig apáitok, a hősök — egy lángszavára vért és életet raktak le a haza oltárán! Ugy-e, nem értitek? . . .

Elnézem ezt a várost, amely közelről hallotta dörögni egykor a szabadság ágyu szavát, házról-házra jár tekintetem s lelkem elborul. Nem látom sehol azt a nemzeti színű lobogót, amely után azok a mesebeli hősök a halálba rohantak. Hétköznapi arcokkal találkozom minden felé, sehol semmi nyoma annak, amit keresek. Hát valóban igaz volna? Hát igazán senki sem tudja itt, hogy ma Kossuth Lajos születésnapja van?

Csak körül kell tekintenem s látom a szomorú választ. Nem tudom elhinni, én tévedek. Nem. Ismét és ismét megnézem: ma szeptember 19-ike van, a mely napon ajándékozta nekünk az Ég szabad-

sághőseink egyik legfényesebb alakját, a langlelkű, bú-bájós szavú szónokot, a kit úgy hívtak, hogy Kossuth Lajos, édes apánk, a kit bámult a világ, a kinek, dicső emlékét minden magyarnak szívében kell hordania.

És mi, akik máskor derűborura bankettezni és lehetetlen nagyságokat ünnepelni mindig készen vagyunk, most a midőn meg kellene mutatni, hogy arra a fényes multra, melyet magunkénak mondunk, legalább valamennyire érdemesek vagyunk, most — alsunk!

Betegek vagyunk, nagyon betegek! Micsoda nemzedék, micsoda társadalom, mely hazája nagyjait megbeesülni nem tudja?! Hyen nép, mint mi, nines több a földön, ily mostoha utókor példátlan más nemzetek történetében.

Ez mindnyájunknak szól és különösen nekünk, kik e város falai között lakunk!

Ugyan mit tettünk március idusán? Annyit sem, mint ezelőtt más

TÁRCA.

Rózsák a hóban.

Költői elbeszélés. Irta: **Martos Ferencz.**

És újra vezérli a népet,
Ront, zuz, porig éget
Kastélyt, palotát,
S ezek üszkei át
Gyilkolva kegyetlen
Tör a templomok ellen . . .
S a többi között, épülve szerényen,
Egy domb tetejében
Útjába kerül kiesiny, óeska
Szűk templomoeska.
Idejárnak
Minden vasárnap
Környékbeli pusztákról a hívők.
Rongáltan már az idők
Viharától, végezi szépen
Hivatását mindenképen.
Tornyába' harangszó,
Szép messzire hangzó
Száll szanaszét,
Hirdetve az Úr dicséretét.

S Mihály odalép
Vérszomju szitokkal.
Nyomában a nép!
S mint áldoztatát az
Ehes fenevad:

Töri, zúzza, szakítja,
Mi kezébe akad.
A tölgyfa-padok
Már romdarabok.
Letépi az oltártól a keresztet,
És szélnek eresztett
Ezer darabba'
Repül a vén biblia lapja.
S Mihály, kezében a bárdal
Rombolni nem áll,
Maga szítja tüzét a tömegnek
S mi közben a templom
Oszlopzati rengnek,
Nekimegy szilajon,
Hol az ősi falon
Hervadt koszoru középebe,
Függ Mária képe,
De im, ahelyett
Hogy sújtana rája,
Lehull fölemelt
Kezébül a bárdja.
Szeme tágul
S bambán odabámul
A képre, melyen
Boldog szeliden
Mosolyog le az Isten-anya, — de vonása
Hajszáldnyira mása
Sintén ama nőnek,
Ama nőnek az éjben!
S az isteni gyermek ölében,
A kedves, aranyhajú fő
Sintén ama esőp eseseimő.
És nézi, ahogy csak nézhet

S megszállja esodás igézet.
S míg arca halotti fehér,
Fölpezdül erében a vér.
Valami nagyot elhatároz
S így szólal a Máriához:

„Te asszony . . . ments meg az ördög
Elől, könyörgök!
Mióta láttalak egyszer,
Szívem úgy ver!
Es látlak azóta szünetlen,
Bár nem jársz itt lenn!
Alamizna hozott közelembé,
Adj most nekem te!
Lásd, nem tanítottak egyébre, gyűlölni,
Rabolni, ölni!
Csak akkor, az éjbe', a hóba,
Utódtam a jóba!
Már azt sem tudom, mi hogyan volt!
De szép, de jó volt!
Szemből a köny kiesordult
S most minden elmúlt . . .
O, sügd meg a titkot, erőlden'
Könyörgök itt lenn!
Utadnak irányát még nem
Késő kísérnem?
Im térdelek" . . .
Es valóba'
Letérdelt.

IV.

. . . Térdig elsüppedt a hóba.
Megrázkodott. A esillogó pihék,

években s valóban odajutunk már, hogy — Szaboleska ismeretes szávaival, — nagyjaink nevében meg kell köszönnünk azt, ha néhányan felveszik az ünneplő ruhát, — nagyon sokan ezt sem tették meg.

Pedig ez emésztő kór jele a társadalom testében, mely lassan — lassan áldozatává ejti legnemesebb érzelmeinket, mely kioltja keblünk-ből a legszentebb honszerelme lángját. Ez pedig halálunk lesz!

Ébredjünk tehát ünnepejünk nagyjaink diéső emlékeit, nem ő miattuk, hisz ők örökké élnek, hanem önmagunk miatt, kik oly kicsinyek, oly gyöngék vagyunk, a kiknek szükségünk van arra, hogy reájuk tekintsünk, hogy megtanuljunk tőlük élni és halni a haza javáért.

Ünnepünk legyen a jövőben Kossuth Lajos születésnapja.

Gabala József.

Barsvármegye közigazgatási bizottságának ülése.

E hó 11-én tartotta a megyei közigazgatási rendes havi ülést Simonyi Béla alispán elnökelete mellett.

Az alispán jelentése szerint az elmúlt hóban a közigazgatás menete rendes volt, a melyet különösen az adóbehajtás eszközlése vett igénybe, a megyei pénztár megvizsgálta, rendben találtatott, a Nagy-Surányt és Érsekújvárt összekötő vasúti vonal építése pedig már tényleg kezdetét vette.

A földművelésügyi minisztérium által összeállított kimutatás alapján jelentősebbé az alispán, hogy vármegyénkben az idei termés a tavalinál sokkal kedvezőlenebb, a mennyiben a buza termés a bevetett, 50,965 k. holdon 356, 275 métermássa volt, tehát 33, 043 métermássával kevesebb, mint a múlt évben, rozs 16, 153 k. holdon

82,525 métermássa termelt, a tavali mennyiség-nél tehát 15, 450 métermássával kevesebb, az árpa termés 48, 158 k. holdon 331,661 métermássát tett ki, tehát a múlt évinél 51,933 métermássával az eredmény kedvezőlenebb s hasonlóképen zab is 11, 566 métermássával kevesebb termelt és pedig 12,509 holdon csak 66,210 métermássa.

A pénzügyigazgatási jelentés szerint az adó befizetés a múlt hóban nagyobb összegben történt, mint a múlt év augusztus havában és pedig a különféle adóknál 740,522 korona összeg mellett a többlet 112,956 koronára rúg; az adókievetés a folyó évre befejezést nyert, a földadó nyilvántartás s a közadók kezelése több körjegyzőségnél megvizsgáltatott s az adóügy ellátása általában rendben találtatott.

A közegészségi állapot a tisztí főorvos jelentése szerint augusztus hóban kedvezőbb volt, mint júliusban, a mennyiben a megbetegedések és halál esetek száma igen esekély volt.

A kir. tanfelügyelő jelenti, hogy Nagy-Kálnán, Baraaskán ev. ref., Mankócon községi és Szent-Mártonban az állami iskolák építése a befejezéshez közeledik. Tóth Gizella újbányai áll. iskolai tanítónő Percsényben helyeztetett át, míg helyére Missikné Risznek Teréz újbányai övönő nevezetett ki.

Néhai Takács Béla kis-orosi és néhai Cserey Gyula szőlői volt tanítók özvegyei s árvái részére az orsz. tanítói nyugdíj alapból 390 kor. 83 fl., illetve 806 kor. 55 fl. segélyösszeg utaltatott k.

Az alsó-győrödi és felső-zsadányi tanítók évvétődös pótlékainak fedezésére a vallás és közoktatásügyi miniszter 100—100 korona állami segélyt engedélyezett, mely összegekkel a felekezeti iskolák segélyösszege 41,050 kor. 26 fillérre emelkedett, melyből 56,994 kor. a fizetések kiegészítésére szolgál, 14,046 kor. 26 fl. pedig az ötödéves pótlékokra.

Szüreti kilátások és a szőlő értékesítése.

(B.) Augusztus hó végéig száraz, meleg és csak itt-ott volt esapadékos az időjárás. Néhány nap óta az ország több részében

kiadó, de inkább permetező eső volt és bá a szőlő érlelését ez az idő nem sietteti és természetesen nem is lassítja, azért mégis a gazdák azon a nézetben vannak, különösen, mert a bogyók nagyobbra már úgy sem fejlődhetnek, hogy a szőlőkre ismét csak szárazabb idő volna kívánatos. Félnek ugyanis a gazdák, hogy az esőzés az érettebb szőlők szemrepedését és esetleg rothadását is idézi elő. A szőlők, főképp a korán érők, nagyon alkalmasak az idén a forgalomba hozatalra. Csak hogy az is bizonyos, hogy ép ez okozza azt, hogy a sok kvalitású esemeszőlő tömegesen kínálódik; a nagy kínálat pedig nyomonja a szőlő árát. Még a legkiválóbb hegyi fajszőlőnek is eléggé alacsony ára van ma a termelő székhelyén. Viszont igaz is, hogy Ausztriában és Németországban rég nem indulhatott meg és ment oly szépen a kivitel, mint az idén a kezdett elejétől, azaz mintegy 10—14 naptól számítva a forgalmat. Naponként száz és ezer kosárszámba folyik az export és ha a szőlő továbbra is megtarthatja egészséges állapotát, (ez csak az időtől függ,) akkor az idén nemcsak a mi fővárosunk, hanem Ausztria és a külföld is sok esemeszőlőt vesz át és fogyaszt el a termelőktől. A esemeszőlő-árak a multkoriban kimutatott átlagokhoz képest esökkentek pár fillérral. Hihetőleg azonban még továbbra is hanyatlani fognak az árak, a készletek szaporodásával, bár az is bizonyos, hogy a termelők és exporteurók ezt olyformán igyekeznek ellensúlyozni, hogy a távolbani esőkés jobban fizető piacokat is mindinkább telkeresik. Mint nagyon fontos és örvendetes dolgot meg kell említenünk, hogy a esemeszőlő a távolbani eső piacokat is jó állapotban éri el és ezt minden esetre a kormánynak lehet tulajdonítani, mely a szállításra különösen nagy gondot fordított az idén. A közlekedési vállalatok figyelme felhívott, hogy a kosarakban szállított gyümölcs gondos kezelésben részesíttessék.

A szüreti kilátások, mint ez most már jobban meglehet becsülni, általában csak gyenge közepesek, mennyiségileg, mint mennyiségileg, a termés jónak ígérkezik, különösen ott, ahol a gazdák mindennemű védekezéssel igyekeztek ellensúlyozni a fellépő

A zuzmara, magához térte.
Az álom elröpül riadt szeméről,
Köröskörül a hajnal elsötétül.
Ej van megint, És hó, Tengernyi hó.
Az útea kong, Csak ő, az álmódó,
Ki benne lézeng . . . Amiól hangosabban
Mulatnak még az éjjeli lebegők.
Hát álom volt esupán, agyrem, túllajtott,
Ki sem nyitották, lám, a keresmaajtót,
Ködképp a tűz, a vér, a bész tömeg . . .
De im való, hogy térdre még remeg,
Agya lüktet s alig tud állni, szédül
Eddig nem érezett gyönyör hevéit.
Ha minden elmúlt, az a nő, akit
Alomba látott . . . úgy van, annak itt
Kell lenni még! Azt sugja ösztöne,
A rongyos koldusnő nem föld szellette,
Emlékezik a fényre koraké . . .
De hova tűnt? S ki tudja, eljő-e
Ismét a földre? Kell, hogy lássa őt
Még egyszer, mulhatatlan, mielőtt
Lekébül e szokatlan tűz kihanyad!
Csak töle nyerhet újra nyugodalmat!
S a hóba néz, keresve lábnyomát . . .

. . . Lidére játéka, Im, káprázni lát
A hónap szennyes szőnyegén — esodálat —
Nyár hírnökét, virágozó rózsaszalát.
Ott nőtt ki, föltörvén a dermedt kérget,
Hová a koldusnőnek lába lépett,
Dus szirma színe biborban
S a léghen édes illat kavargó . . .
Mihály hozzáhajol s letépi. Majd

Mellette másik hirtelen kibajt.
Letépi azt is . . . ánde messze látszik
A többi már . . . minden lábnyom virágozik . . .
Ez vérpáros . . . az sürga ott fehér . . .
S Mihály csak téplesi, ahova ér,
Köténye telve már . . . de ott botorkál
Tovább, tovább a büvös rózsaszornál! . . .
Bár szédül, érzi, nem halad lábba,
Meglelte, végre, az utat nyomába,
Ott látni már . . . Az éj sötét kárpitját
Elterő fényesikok áthatítják.
A messzeségbe, hol minden sugárik,
Egy templom ragyogó korrája látszik,
Tornyán kereszt . . . Tárt aajtájan zsolozsma,
Távol harangzó zúg az éjbe szongva,
Megesíllan itt ott fényes angyal szárnya,
És ott halad a koldusnőnek árnya! . . .

. . . S Mihály csak tépi, gyűjti a virágot,
Fogyó erővel, nyomrul-nyomrú hág ott,
Kötényéből kihull a rózsma már,
Lihég . . . a sülytől roskadozva jár . . .
Illatból bődül . . . szédül . . . tántorog . . .

. . . S torkon ragadja most egy vasmarok:
A sarki rendőr, Ráival dörögve
S megrázza: „Mit dülöngsz itt, az ördögbe”,
Részeg esavargó!”

És egy pillanatban
A templom csendes, a fény kilobban,
Harangzúgásnak, dalnak vége van,
S a róz a mind eltűnik nyomtalan . . .

*
. . . És mint a párdue, melynek alkatát
Lesből, halálos ólom furja át,
Egy pillanatra, türesün, meglepetten
A nem várt dörentéstől visszaretten,
Majd érzé véret, lankadó erőt,
Ösztöne sugja, hogy halála jó itt,
És mindattól, mi kedves volt neki,
Büszünni kell, — s vadul bombólve ki
Bús fájdalmát a zúgó rengetegbe,
Erőt még utolszor összeszedve,
Rángrik a vadászra és szivét
Szörnyű karmával büszün tépi szét:
Ugy most Mihály, Kábután tántorogva
Botorkál még a mély úros nyomokká,
Majd látva, hogy mindennek vége már,
Szemébe' főlgyül vésztyjósó sugár,
Földöt keserű haraggal és
Tört ránt . . . lesujt . . . Nem több csak egy döfés:
A rendőr elterül a hóba szépen
És egy piros folt nő az ut-közepén . . .

(Vége.)

bajt. Ahol azonban a fagy sok kárt okozott ott sem mennyiségre, sem minőségre nézve nincsen valamire való termés. Jégverés is volt az idén, bár néhol sok a kár, ezért országos átlagban szőlva, még sines annyi kár a jégveréstől, mint pl. volt a múlt években.

Oh, hogy szeretném*). . .

Oh, hogy szeretném néked most elmondani,
Hogy ottárod lett letkem rejteke,
Hol már oly régen minden talpalatnyi hely
Öröm és bánat-könnyemmel tele.

Elédbe raktam itt mindent, mit érezek,
Itt áldoztam fel hő szerelmemet,
Itt sirtam el neked emészlő báhatom,
Itt szárítottam hulló könyvemet.

S ha néha elmerengtem hosszú éjszakán
Egy szép jövőnek röpke képeim,
Mint napkelten, sugárözön nyomán az árny,
Ugy szálltak el hiú reményeim.

Ábrán, hiú remény, hogy egykor lángra gyúlj
Te égben alkotott márvány szobor,
A büszke fenség, mely előmlik arcodon,
Oly vérfogyasztó, oly hideg, komor.

Gabala József.

*) Mutatvány szerzőnek „Napráforgó” című, most megjelenő verskötetéből.

H I R E K .

— Szabó Lajos a lévai állami tanítóképző intézet igazgatója 3 évi tanári és 27 évi igazgatói működés után nyugalomba vonult. Kívánjuk ez alkalommal az érdemekben megőszült tanférfiunk, hogy a hosszú munkásság után megérdemelt pihenésben még sokáig élvezhesse azt a kivívott tiszteletet és nagyrabesztést, melylyel idűig is iránta mindnyájan viseltettünk.

— A lévai k. r. főgymnásiumnak hazafias szellember vezettét „Szepesi-önképzőkör” Gácsér Endre főgymn. tanár elnökelete alatt f. hó 16-án tartotta első gyűlését, amelyen a tisztikar a következőképen alakult meg: Elnök lett: Czeczko Lajos VIII. o. t., titkár: Laufer Lipót VIII. o. t., pénztáros: Mercader Jenő VIII. o. t., főkönyvtáros: Grünberger Jenő VIII. o. t., háznagy: Stosius Károly VIII. o. t., főjegyző: Kucsera Béla VII. o. t., ellenőr: Bartók Ernő VII. o. t., alkönyvtáros: Zsiros Jenő VII. o. t., aljegyzők: Richter Ágoston és Szinay Sándor VI. o. tanuló. Az önképző-kör — mint értesülünk — működését f. é. nov. hó 5-én egy a kereszténység 900 éves fennállásának megünneplésére rendezendő diszgyűléssel kezdi meg.

— Hymen. Odeszaihi Zoárd herceg Odeszaihi Arthur herceg kir. kamarás stb. és neje szül. Zichy Julia grófnő fia eljegyezte özv. Lónyai Menyhértne szül. Forgách Margit grófnő egyetlen leányát Palma grófnőt T u z s é r o n .

— Stampay Sándor székes fővárosi tanító, városunk fia, Budapesten nőt vett özv. Szám Istvánné egyetlen leányát, Mariskát szintén fővárosi tanító nőt. Zavartalan boldogság kísérsje a megkötött frigyét!

— Kulisszák mögött. A szép asszony és a jó bor híre messze elszáll. Nem esoda tehát, hogy egyik szomszéd megyebeli bányavárosból két úri ember a múlt szombaton hozzánk jött mulatni, már délután letelepedtek egy szorény vendéglőben a hol azonban, — amint azt az illetékesek jól tudják, — a legjobb bort mérik. Estére kelvén az idő, a mi embereink már meglehetősen borközi állapotban voltak s mi természetesebb, mint hogy politika, megyei igazgatás stb. lett a beszélgetés tárgya, mi közben az egyikök, a ki hogy — hogy nem valamelyes bizottsági tag

is, a szomszéd vármegyének egy érdemekben dús, köztisztelőben álló, távollévő alakját a legdurvább sértésekkel igyekezett sárba rántani. Ez is mulatság, node aztán szomorú vége lett, mert a két úri embert más vallásuk dacára annak rendje és módja szerint megbérmálták, úgy hogy fogfájás ellen még most is vizes borogtatást használnak.

— A barsi ev. ref. egyházmegye főgondnokánál Tisza István gróf, orsz. képviselő választatott meg.

— Baleset munka közben. M i k e s Sándor munkást, f. hó 13-án László művén a kazaltrákó gép villája a magasba emelte, honnan oly szerencsétlenül esett le, hogy szenvedett zúzódásai miatt a helybeli kórházba kellett szállítani.

— A bűn napfényre jön. Városunk r. kapitányi hivatalához a napokban egy névtelen levélbeli feljelentés érkezett, melyben az ismeretlen feljelentő elmondja, hogy egy itt szolgált honvédek a tavasszal ellopott ezüst órája most Blum Ádám lévai kovács segéd birtokában van. A megrettent nyomozás során kiderült, hogy az órát Deák József honvéd lopta el társától s azt megörzözve végezték K u k o r i e a Ernő helybeli kovács inasnak adta át, a ki azonban a lopott tárgyat nem akarván magánál tartani, Deáknak visszaadta azt. Ugyanakkor a vele egy műhelyben levő Blum Ádámnak elmondotta, hogy Deák egy lopott órárt akar eladni, akitől Blum az órárt 1 fnt 10 kr-ért megis vette. Blum kihallgatásakor jóhiszeműségével védekezett s azt is állította, hogy az új ezüst óráért 5 pengő forintot adott, azonban eredménytelenül, mert Kukoricza Ernő ellene vallott, míg aztán maga is beismerte, hogy tudta az óra lopott voltát s nem is 5 pengőt, hanem csak 1 fnt 10 kr-ot adott érte. — Az ügyfolytatása a fenyítő bíróságnál lesz.

— Hederváry Antal jubilárius ügyvéd, az ügyvédi kamara volt elnöke, Hontvármegye törvényhatósági bizottságának tagja, takarékpénztári igazgató hosszas szenvedés után f. hó 14-én 75 éves korában elhunyt Ipolyságon.

— Az állategészségügy államosítása. Az állategészségügy államosítása 1901. évi január hó 1-én lép életbe. A folyó év végéig ki fogják nevezni az állami állatorvosokat, számszerint 600-at. Az egész ország 7 kerületre lesz elosztva, Budapest, Pozsony, Veszprém, Kassa, Nagy-Várad, Temesvár és Kolozsvár székhelyekkel. Az egyes kerületek élén az állategészségügyi felügyelők fognak állani mint az állami állatorvosok közvetlen főnökei.

— Vasár áthelyezés. Az őszi marha, — bór — és kirakó vásár a kereskedelemügyi miniszter rendeletéből f. hó 25. és következő napjai helyett f. évi október hó 1. 2. és 4-ik napján fog megtartatni.

— Élő Nemesség címmel f. évi október hó 4-én indul meg Dr. Sz o m b a t h y Igné szerkesztésében és kiadásában egy havonta kétszer megjelenő szaklap, a mely céljából a magyar nemesség multjának, jelenének s jövőbeli hivatásának ismertetését tűzte ki minden politikai és felekezeti kérdés vitatásának mellőzésével. A szaklap három fő rovatból fog állni, a melyek egyike a nemességre érdeklő történelmi és jogi cikkeket foglalja magában, a második rovat az élő nemesség öszirírását fogja közölni a eszládők által beküldendő tudósítások alapján a harmadik pedig különféle tudnivalókat, u. m. fel-sőbb rendeleteket, hirdetéseket stb. fog tartalmazni. Az első évfolyam tárgya különösen a magyar nemesség történelmi fejlődése lesz. Előfizetés (egész évre 8 kor) az „É l ő N e m e s s é g” szerkesztőségének Budapest, III. Kerék-u. 35. sz. alá küldendők.

— A Nyitrai megyei Gazdasági Egyesület f. évi október hó 1-én S z e n i e z e n (Nyitra-megye) a földmívelésügyi miniszterium támogatásával országos tenyész állat vásárt rendez, a mi — tekintettel arra, hogy Szeicz vidékén kitűnő pirostarka marhat tenyésztenek — legjobb alkalmat nyújt a gazdák-nak tenyészállatok, őszök s tehének beszerzésére. Közlelbi felvilágosítást S z e n i e z város előjárósága ad.

HOLCZMANN BÓDOG

L é v a n .

Mindennemű férfi és női divatára, pipere czikket selyem és ruha szövetek kalapok legnagyobb választéka magyar gyártmányu árúban.

Ajánlja dúsan felszerelt mindennemű úri divat czikkeit.

Olcso árak. Pontos kiszolgálás. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Uj! Különös figyelemreméltó! Uj A nagym. m. k. honvédelmi ministerium által hivatalosan jónak elismert Asbest-talpak.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatalától.

Altalanos Asbestáru gyár. Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherceg rendkívül meg van elégedve az asbesttalpall bélelt cipőkkel. Ő Fenség hosszabb gyalog kiránduláson használta az cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipőszőnél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek s ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonczipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetűtű cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves támasát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én tisztelő hiva

WEKERLE Sándor.

Ne viseljen Ön lábbelit a dr. Högyes-féle szah. Asbesttalp betét nélkül.

Nincs többé lábfájás:

Sem tyukszem, sem izzadós láb sem borkeményedés, sem lábdaginat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle az egész világon szabaldalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettős vastagságu 2.40 korona, egyszerű 1.20 korona.

Az asbesttalpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és közös hadseregnek es a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.

Szétküldés esakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladónak és cipészeknek megfelelő árendemény.

Az Asbestáru-gyár képviselete

HOLCZMANN BÓDOG

L é v a n .

Nagy választék magyar gyártmányokban

